

Temat: Kiedy spojrzymy wstecz...(Czesław Miłosz „Tak mało”)

Pracuj z podręcznikiem str.246 - 247.

- 1.Przypomnij sobie wiadomości o życiu i twórczości Czesława Miłosza.
- 2.Przeczytaj wiersz pt. „Tak mało” i zapoznaj się z wyjaśnieniami odnośników.
- 3.Poddaj analizie oraz interpretacji utwór – według przepisu na interpretację (przypomnij sobie ze str. 200 - 202) lub poprzez pytania i polecenia str.247.

4.Napisz

- „Tak mało”- jaki to rodzaj wiersza za względu na budowę, a jaki charakter ma ta liryka ze względu na treść?
- Które środki poetyckie występują w utworze? Wymień je i podaj po jednym przykładzie każdego.
- Kim według Ciebie jest podmiot liryczny? (możesz wybrać spośród propozycji w ćw. 7) Uzasadnij.
- W jaki sposób osoba mówiąca w wierszu ocenia świat i swój los ?
- Jakie refleksje na temat życia człowieka wzbudził w Tobie wiersz pt. „Tak mało”?

Do egzaminu!

Sprawdź poprawność swoich odpowiedzi z „Zemsty”. Jutro otrzymasz następne zadanie do powtórki.

Adam Mickiewicz „Sonety krymskie”

1. Z ilu utworów składają się „Sonety krymskie”? z 18 utworów
2. Czym charakteryzuje się sonet jako gatunek literacki? Sonet to utwór poetycki składający się z 14 wersów, które podzielone są na dwie strofy czterowersowe i dwie trójwersowe (tercyny) o ścisłym układzie rymów. Osiem pierwszych wersów zawiera na ogół część opisową lub narracyjną, a sześć końcowych wersów zawiera refleksję liryczną bądź filozoficzną.
3. Co opisują dwie pierwsze zwrotki sonetu „Stepy akemańskie”? ogólny widok stepu, bezkres; zieleń trawy, błyszczący Dniestr/Krym
„Wpłynąłem na suchego przestwór oceanu,
Wóz nurza się w zieloność i jak łódka brodzi,
Śród fali tak szumiących, śród kwiatów powodzi,
Omijam koralowe ostrowy burzanu.
Już mrok zapada, nigdzie drogi ni kurhanu;
Patrzę w niebo, gwiazd szukam, przewodniczek łodzi;
Tam z dała błyszczy obłok? tam jutrenka wschodzi?
To błyszczy Dniestr, to weszła lampa Akermanu”
4. Jakie uczucia cechują osobę mówiącą w wierszu w III i IV zwrotce? Nadzieja, wiara; „Jedźmy, nikt nie woła” – rezygnacja, poczucie pustki, osamotnienia
„Stójmy! — Jak cicho! — Słyszę ciągnące żurawie,
Których by nie dościgły żrenice sokota;
Słyszę, kędy się motyl kotysa na trawie,
Kędy wąż śliską pierś dotyka się ziota.
W takiej ciszy — tak ucho natężam ciekawie,
Że słyszałbym głos z Litwy. — Jedźmy, nikt nie woła!”
5. Nazwij podane środki poetyckie:
 - a) suchy przestwór – epitet
 - b) wśród kwiatów powodzi – metafora (przenośnia)